

A KIADÓ UTÓSZAVA

Általában nem szoktam sem elő-, sem utószavakat írni. Sőt, egyáltalán nem szoktam az irodalmi műfajokkal kacérkodni. Sem hajlamom, sem időm nincs hozzá. Én egyszerűen beérem azzal, hogy megteremtem a lehetőségét annak, hogy az írástudók nyomdafestékhez, vagyis megjelenéshez jussanak. Azaz immáron 20 esztendeje vezetek egy magam alapította nyomdát. E kategorikus kijelentés mögött gyakorlatilag egy élet munkája áll. A mai nap (szeptember 22-e) pedig ennek a szakmai pályafutásnak az egyik jelentős állomása számomra.

Így már mindjárt érhető, hogy miért írok pár sort a Krúdy-kötet végére, amely sorozat ugyancsak jubilál, immáron a 15. darab jut el a Krúdy-rajongók kezébe. Általában mindig az író születésnapjára jelentetjük meg, s Várpalotán tartjuk a bemutatót, a Krúdy könyvtárban. De ez a rendkívüli esemény arra bátorított, hogy a vendégeimet ezzel a könyvecskével is megajándékozzam, hiszen ez kicsit magát a nyomdát is szimbolizálja.

Amikor a Krúdy-kiskönyvtár első kötete megjelent, a Prospektus Nyomda még igencsak fiatal cégnek számított, noha ambíciózus terveink már igen nagyok voltak. De a nagy kereskedelmi és technológiai fel-futás jövőképében már ott szerepelt egy, s azóta állandósult szakmai elképzelés is: a helyi, értsd a táj irodalmi értékeinek a

közreadása. Olykor persze grátisz, olykor kedvezményesen, de többnyire szolid önköltségi áron, mert azért megélni meg kell valamiből. A régi nagy kiadóink is csak úgy tudtak mecénáskodni, hogy a kereskedelmi tevékenységük biztos alapokon nyugodott, megbízható megrendelőik voltak, és versenyképesek tudtak maradni a piacon.

Így az elmúlt 20 évben, együttműködve a megyei könyvtárral, múzeummal, levéltárral, olykor a színházzal, valóban komoly irodalmi értékeket jelentettünk meg. Jókai- és Madách-, Mikszáth- és Krúdy-, Keresztury Dezső- és Szabó Lőrinc-, vagy éppen Márai Sándor- és Déry Tibor-tanulmányok – igazán szép és értékes a névsor, ami hirtelenjében eszembe jut. De voltunk folyóirat-megjelentetők s olykor kiadók, egy ideig mi állítottuk elő és támogattuk a *Veszprémi polgár* című lapot, az *Irodalomismeret* című folyóiratot, segítettünk több helyi szerzőt kisebb-nagyobb kedvezményekkel. Majd az idő eldönti, közülük ki kerül a Parnasszusra, és ki gondol hálával a Prospektus Nyomdára, ahol első szárnypróbálgatásait támogatták annak idején.

Szentendrei Zoltán